

11. møde

Torsdag den 17. januar 1991 kl. 17.00

Dagsorden:

Eventuelt: Anden behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om humanitær bistand til ofre for en eventuel væbnet konflikt i Mellemøsten. Af forsvarsministeren (Enggaard).

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den eneste på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om humanitær bistand til ofre for en eventuel væbnet konflikt i Mellemøsten. Af forsvarsministeren (Enggaard). (Fremsat 16/1 91. Første behandling 17/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

For SF er humanitær bistand noget, vi ubetinget må støtte. Men humanitær bistand er efter vor opfattelse først og fremmest noget med at støtte krigens ofre, det er noget med hjælp til civile.

Men så vidt jeg har forstået af udvalgsarbejdet – og det vil jeg bede ministeren bekræfte – handler dette lovforslag ikke om civile. Det handler i realiteten om at lappe amerikanske og

britiske soldater sammen. Det er jeg ikke modstander af, det vil jeg gerne understrege, men lad os lige få på det rene, at det er det, det handler om. Det handler ikke om de civile ofre.

Jeg er bange for, at regeringen benytter den ophidsede og ophedede situation til at få Folketinget til at støtte ting og sager, som Folketinget under andre omstændigheder ikke ville have accepteret.

Jeg bemærker, at det af et notat, som vi har fået forelagt i udvalget, fremgår, at det danske personel er under britisk militær straffelov. Jeg har spurgt ministeren specielt, om det passer, og har ikke fået noget svar på det. Nu håber jeg, at ministeren klart kan afvise, at det danske personel kan komme under britisk militær straffelov for så vidt angår personellet på det britiske felthospital.

Hvad angår Holstebrohospital, har vi fået det svar, at Holstebrohospital er en del af host nation support-aftalerne. Men senere fik vi det svar, at det ikke er en del af host nation support-aftalerne. Og jeg beder forsvarsministeren svare mig klart og præcist på: Er dette, som det fremgår af svaret på spørgsmål 5, en del af host nation support-aftalerne, eller er det, som det fremgår af svaret på spørgsmål 19, ikke en del af host nation support-aftalerne? Der er altså kun gået få timer, fra vi fik det ene svar, til vi fik det andet. Jeg vil gerne til ministerens oplysning læse spørgsmål 5 op. Det lyder:

»Er krigshospitaler omfattet af host nation support-aftalerne?«

Og ministeren svarer: »Ja.«

Som svar på spørgsmål 19 er der en større søforklaring, som jeg ikke helt forstår rækkevidden af, og derfor beder jeg ministeren om klart og præcist at svare på, hvad dette handler om.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at i det svar, ministeren giver i anden omgang, og hvori det hedder, at det ikke er en del af host nation support-aftalerne, henviser ministeren forsigtigt til det første svar, han gav, hvori det hed, at det var det. Derfor må vi have klar besked.

Jeg synes, at det er betænkeligt, at regeringen først beder om at få lov til at sende krigsskibe til Golfen i forbindelse med den konflikt, der er, og så ender det med, at man sender – ikke rigtige krigsskibe, men »Olfert Fischer«.

Så vil man gerne have lov til at sende fly til Golfen. Og det ender med, at man ikke får lov

[Jens Thoft]

til det, men så sender man missiler. Og jeg har også forstået, at en følge af Golfkonflikten er, at der skal stationeres danske F-16 fly i England til at udfylde tomrummet efter de britiske fly, som er flyttet til Golfen. Og nu skal vi støtte med feltlazaretter. Hvad er egentlig regeringens politik i forhold til den konflikt, der er i Golfen? Jeg vil gerne bede ministeren om at svare på disse spørgsmål.

Jeg har et sidste spørgsmål, som jeg også vil bede ministeren svare på:

Jeg synes, at det er vigtigt, at der bliver givet eller ydet humanitær bistand i den konflikt, der er i Golfen. Men den humanitære bistand, som fremgår af dette forslag, er efter min mening utilstrækkelig. Vil regeringen sikre, at der rent faktisk bliver ydet humanitær bistand i FN- og Røde Kors-regi, sådan som vi i øvrigt har fået antydningssvarene løfter om undervejs i bilagene med spørgsmål og svar? Jeg mener, det er vigtigt, at Danmark yder humanitær bistand, men også, at det er en bistand, der omfatter civile og ikke først og fremmest dem af vore allieredes soldater, der skal lappes sammen.

Det var mange spørgsmål, det erkender jeg, og jeg beder regeringen om at svare på dem. Når regeringen har gjort det, vil jeg være i stand til at tage stilling til dette lovforslag, for jeg synes ikke, det er så uproblematisk, som det så ud til i første omgang. Da var det i rigelig grad syltet ind i retorik om FN og Røde Kors osv. Og svarene viser, at det her ikke har noget med FN at gøre og ikke har noget med Røde Kors at gøre; det er den danske regering, der har drøftet det med den britiske og den amerikanske regering.

Jeg beklager, at det har taget så lang tid, inden lovforslaget er kommet på Folketingets bord. Så vidt jeg har forstået af de svar, vi har fået, har regeringen haft sagen liggende siden nytårsmorgen, og jeg synes, det er sent, vi får den. Jeg har forstået, at det skyldes, at regeringen har haft problemer med andre partier her i salen, som man skulle have på plads, inden lovforslaget blev fremsat.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er hr. Jens Thofts bemærkning om, at korvetten »Olfert Fischer« ikke er et rigtig krigsskib, der bringer mig herop. Den eneste grund til, at hr. Jens Thoft overhovedet kan

komme med den slags bemærkninger, er, at netop hr. Jens Thoft har været medvirkende til, at man faktisk står med en ordre om ikke at gå i krig, hvis krigen skulle udbryde. Jeg vil foreslå, at man herefter kalder det for »Skrækelige Olfert«, som har fået en flovmand og intet andet. Men et krigsskib burde det i hvert fald stadig være.

Trøjborg (S):

Til hr. Jens Thoft vil jeg sige, at jeg har grund til stadig væk at udtrykke mit håb om, at alle Folketingets partier kan finde frem til bred enighed om denne gode, praktiske måde at løse den humanitære opgave på, som jeg fik indtryk af under førstebehandlingen at alle partier var indstillet på at give deres støtte til. Vi synes, at det er den rigtige måde at gøre det på. Sådan kan vi praktisk håndtere det. Det tror jeg er vigtigt.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det danske lægefaglige visitationshold, der skal udstationeres til området i forbindelse med oprettelse af det militære hospital i Holstebro, har den opgave, at det i samråd med læger på stedet afgør, hvilke patienter der skal overføres til Danmark. Der er altså tale om, at det er en opgave, der på stedet må løses praktisk: Hvilke opgaver er det muligt for dette lægehold at løse? Og det gælder selvfølgelig alle de tilfælde, som i givet fald måtte kunne komme til behandling.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at de, der er udstationeret, er under dansk kommando og dermed naturligvis også omfattet af dansk militær straffelov.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt trække dele af min tale ved førstebehandlingen tilbage. Jeg kom nemlig for skade dengang at rose SF's ordfører, hr. Jens Thoft, fordi man også fra det partis side tilsluttede sig dette forslag, og det var jeg glad for.

Men nu kan jeg forstå på hr. Jens Thoft, at man er stærkt betænkelig. Man mener, at forslaget har helt andre formål end humanitær hjælp, og man fører herfra et langt angreb på de partier, som står bag lovforslaget, og på regeringen.

Regeringen skal nok tale for sig. Men jeg vil gerne for Det Konservative Folkepartis vedkommende igen understrege, at vi helhjertet

[Helge Adam Møller]

kan støtte lovforslaget, og det kan vi, fordi det er en hjælp og en støtte til alle de FN-lande, som har påtaget sig den store og tunge opgave, det er med militære midler at føre FN's beslutninger ud i livet, beslutninger, som næsten hele verden inklusive Danmark står bag. Er det så ikke rimeligt, at Danmark, når vi ikke deltager i de militære operationer, så hjælper ofrene ved humanitære foranstaltninger? Det finder jeg, og derfor finder jeg angrebet på ideen, ordene og holdningen bag dette lovforslag helt uforståeligt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil understrege over for hr. Helge Adam Møller, at jeg ikke har angrebet nogen. Jeg har også udtrykt sympati – jeg skal sige det endnu stærkere: meget stor sympati – for den humanitære bistand. Men det er for SF ret vigtigt at sikre, at det, der er tale om, er en humanitær indsats og ikke en krigsmæssig indsats. Det er for SF vigtigt at konstatere, om dette er en FN- og Røde Kors-indsats eller det er en indsats, som er en del af forstærkningsaftalerne, host nation support-aftalerne. Hr. Helge Adam Møller må forstå, at det for os er vigtigt, at vi får de ting på plads. Det var årsagen til, at jeg bad forsvarsministeren besvare en række spørgsmål, inden jeg tager endelig stilling.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil også gerne træde ind i koret af dem, der udtrykker overraskelse over SF's holdning ved denne andenbehandling. Jeg synes, det er skuffende, at man ikke kan bakke det forslag op, som ligger her. Jeg vil da synes, at SF burde genoverveje sin stilling. Det ville være et meget stærkt signal, hvis det er et enigt Folketing, som bakker dette forslag op.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt høre, hvad hr. Jens Thoft siger, men jeg kan ikke forstå det, og jeg er også sikker på, at den amerikanske, den engelske, den tjekkiske, den italienske eller den irakiske soldat, som hårdt såret bringes ind på hospitalet nede i Golfområdet og bliver behandlet dér og overlever, er ligeglad med hr. Jens Thofts semantisk, fuldstændig ligeglad.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Der er fra flere af ordførernes side udtrykt undren over, at det, SF's ordfører siger her ved andenbehandlingen, efter deres opfattelse kan være i modstrid med det, SF's ordfører sagde ved førstebehandlingen. Jeg vil gerne på gruppens vegne sige, at vi betragter arbejdet her i Folketinget som alvorligt, og når der er udvalgsarbejde mellem første og anden behandling, er det bl.a. for at få afklaret nogle af de spørgsmål, der var usikkerhed om, også inden vi godkender vores ordførers tale ved førstebehandlingen. Derfor er det en beslutning, der er truffet i SF's folketingsgruppe, efter at vi har set på bilagene fra udvalgsbehandlingen, og efter at vi har fået svar på de spørgsmål, der er stillet.

Vi synes ikke, at de problemer, der har været ved dette lovforslag, er fuldt opklaret, og det er derfor, vi ønsker at få svar på vore spørgsmål, inden vi træffer vores endelige beslutning.

Det mener jeg er en helt almindelig og normal måde at arbejde på i Folketinget; jeg synes ikke, det er det, man skal kritisere SF's ordfører for. Man kan kritisere os for vores standpunkt og for vores holdninger, det er klart, det er fair politisk kamp, men ikke fordi man ved en andenbehandling udtrykker tvivl, fordi man har fået nogle svar, som man ikke er tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Helt i forlængelse af det, fru Ebba Strange sagde, vil jeg gerne understrege, at det klart fremgår af de svar, vi har fået, at der er fundamental modstrid mellem svaret på spørgsmål 5 og svaret på spørgsmål 19; det ene svar fortæller, at Holstebrohospitalet oprettes som en del af forstærkningsaftalerne, og jeg vil da gerne understrege, at forstærkningsaftalerne forudsætter, at NATO er i krig, og det er NATO ikke. Forstærkningsaftalerne er, har jeg endda forstået, end ikke færdigindgået, og derfor er de svar, vi har fået, ganske mystiske.

Jeg vil gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, som nu udtrykker skuffelse over, at SF ikke bakker forslaget op, at det rent faktisk ikke var det, jeg sagde. Jeg sagde, at vores stillingtagen må afvente ministerens svar på de spørgsmål, jeg stillede. Jeg har en række kvababelser, ingen tvivl om det, dem har jeg givet udtryk for,

[Jens Thoft]

og jeg er sikker på, at når ministeren nu om lidt får ordet, får vi svar på de spørgsmål, jeg har stillet. Nogle af dem har jeg også stillet i udvalget, hvor ministeren af politiske grunde har valgt ikke at svare, men vi bliver nødt til at have dem besvaret.

Jeg vil gerne til hr. Helge Adam Møller sige, at han har uret, når han taler om FN's krigsindsats. Krigsindsatsen i Golfområdet er ikke FN's, den er USA's, og den er Storbritanniens, men først og fremmest USA's.

Jeg vil også gerne gøre hr. Helge Adam Møller opmærksom på, at det ikke er tanken, at man på krigshospitalet i Holstebro skal lappe irakiske soldater sammen. Det fremgår klart og præcist af de svar, vi har fået, at det netop ikke er meningen. Irakiske soldater er at betragte som krigsfanger, og de bliver behandlet på særlig måde og altså ikke på Holstebrohospital.

(Kort bemærkning),

Helge Adam Møller (KF):

Til hr. Jens Thofts sidste bemærkning vil jeg sige, at hvis hr. Jens Thoft havde hørt efter, ville han have hørt, at jeg netop sagde »på det danske felthospital udsendt til Golfområdet«, og det fremgår klart og tydeligt, at dette felthospital behandler alle, der bringes ind, i overensstemmelse med Genèvekonventionen, og der skelner man altså ikke mellem, om det er irakere, amerikanere eller tjekkere; felthospitalet i Holstebro er en helt anden sag, og det var altså heller ikke det, jeg talte om.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg er ked af at måtte sige, at jeg tror, en del af den diskussion, der har været ført her, kunne have været undgået, hvis man havde haft mulighed for at høre mine svar på de spørgsmål, som er stillet her. Sådan kan man somme tider have en diskussion, der dog ikke nødvendigvis behøver at have den karakter, som denne har haft.

Hr. Jens Thoft spørger, om der slet ikke er tale om, at man kan behandle civile.

Det er ikke udelukket, hverken på felthospitalet i Saudi-Arabien eller i Holstebro. Hvad der derimod, som det også fremgår af svaret, er udelukket, er, at Holstebrohospital vil kunne behandle krigsfanger, eftersom det i henhold til folkeretten ville kræve en helt anden indretning, bevogtning osv. Det er det, som jeg tror

giver anledning til misforståelserne her. Der er ikke noget, der forhindrer, at man kan behandle civile; men behandling af krigsfanger vil ikke kunne komme på tale i Holstebro. Det er kompliceret, men det er folkeretten, som dikterer nogle helt særlige vilkår. For krigsfanger gælder særlige regler for bevogtning, rettigheder osv.

Med hensyn til spørgsmålet om personalet ved felthospitalet spurgte hr. Jens Thoft – hvis jeg har opfattet hans spørgsmål rigtigt – om dette er undergivet britisk eller dansk militær straffelov, og svaret er klart, som også hr. Trøjborg var inde på det, at eftersom det er under dansk kommando, gælder den danske straffelov.

Med hensyn til det særlige hospital i Holstebro er jeg nødt til at give en lille forklaring om, at der her ikke lige akkurat er tale om en typisk host nation support-situation. Det ville der være, hvis det var dets tiltænkte anvendelse, men dette er ligesom den omvendte verden. De, der stiller dette hospital til rådighed, har i store træk betalt for det. Det stilles til rådighed for Danmark, som driver det med dansk personale. Det er altså en omvendt situation af den, man egentlig har tænkt sig med dette begreb.

Jeg kan i øvrigt om dette Holstebrohospital sige, at det er noget, som i høj grad er kendt her i Folketinget. Det er nævnt i Forsvarsministeriets årlige redegørelse 1986, det har været nævnt af forsvarsminister Collet i november 1987 i Folketinget, og det er omtalt i infrastrukturaktstykket i Finansudvalget. Så der er ikke noget mystisk i forbindelse med etableringen af dette hospital. Desuden har aviserne jo beskrevet det vidt og bredt.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan man så driver dette hospital i fremtiden under denne forudsatte anvendelse, er det nødvendigt, som også skrevet står i besvarelserne, at der indgås en særlig aftale mellem Danmark og USA om denne drift, et såkaldt memorandum of understanding – jeg undskylder; i henhold til forretningsordenen taler vi dansk sammen, men det er altså det, det hedder i det sprog her.

Formanden:

Det var vist et citat.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Ja. Og en sådan aftales konkrete indhold lig-

[Forsvarsministeren]

ger ifølge sagens natur ikke helt klart i øjeblikket, men der skal oprettes en sådan særlig aftale mellem de to lande vedrørende hospitalets drift.

Hr. Jens Thoft benyttede i øvrigt lejligheden til at komme med nogle udfald imod regeringens politik i Golfkrisen og sagde – hvis jeg hørte rigtigt – at det havde været regeringens hensigt at sende fly til Golfen. Jeg tror, at det, hr. Jens Thoft her gengiver, er et rygte, som opstod i valgkampens begyndelse, og som blev støttet fra SF's side, men som meget hurtigt blev dementeret, idet der ikke fandtes noget belæg for en sådan tanke. Det har aldrig været regeringens hensigt at sende flyenheder til Golfen.

Og så fortsatte hr. Jens Thoft: Og nu skulle der sendes en F-16 enhed til England for at fylde et hul ud. Mig bekendt foreligger der ikke noget projekt om at sende en F-16 enhed til England. Men fra tid til anden øver flyvevåbnet eskadriller rotation, man bytter plads med eskadriller i andre lande, fra tid til anden også i England. Det er en helt normal rutine, og den omstændighed, at noget sådant finder sted, bør ikke give anledning til, at hr. Jens Thoft ser syner ved højlys dag med hensyn til en ændring i dansk udenrigspolitik.

Det er beskrevet i besvarelserne, og jeg har allerede ved førstebehandlingen henvist til det særlige afsnit i bemærkningerne til lovforslaget om, at humanitær bistand via Røde Kors og på anden måde i høj grad er mulig.

Regeringens positive intentioner i den henseende er beskrevet såvel i bemærkningerne til lovforslaget som i besvarelserne til udvalget.

Jens Thoft (SF):

Først til ministerens svar. Jeg har forstået, at civile ikke er udelukket, hverken på feltlazaretet i Golfområdet eller på hospitalet i Holstebro, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med. Jeg går ud fra, at udtrykket »ikke udelukket« ikke betyder, at de i praksis er udelukket. Jeg går ud fra, at det betyder, at man tager civile ind på lige fod med alle andre; sådan går jeg ud fra at det skal forstås. Jeg kan desværre ikke se ministeren nikke eller ryste på hovedet, men jeg vil så bede ministeren svare på, om jeg har forstået det rigtigt.

For det andet er jeg meget tilfreds med – dér mener jeg til gengæld at svaret var helt klart – at

personellet er under dansk kommando og under dansk straffelov. Det er helt fint, det er jeg godt tilfreds med. Det var i hvert fald et svar, jeg kunne forstå.

Så var der det særlige hospital i Holstebro, hvor der altså ikke var tale om en forstærkningsaftale, men om en omvendt situation. Nu ved jeg ikke, hvad det omvendte af en forstærkningsaftale er; det må ministeren prøve at forklare mig.

Det er rigtigt, at der ikke er noget nyt i det, det er rigtigt, at jeg har kendt krigshospitalet i Holstebro, siden jeg i en bemærkning i forsvarsministerens årlige redegørelse så to linjer om det og spurgte: Hvornår er Folketingets Forsvarsudvalg blevet orienteret om det? Jeg fik det svar, at det var vi aldrig blevet orienteret om. Nu er vi blevet orienteret om det; det var ikke nyt for mig, men jeg tror ikke, mange af mine kolleger i Folketinget kendte til det. Ministeren har ikke gjort ret meget for at orientere befolkningen om det, vil jeg gerne understrege.

Jeg vil gerne have at vide, hvad dette »memorandum of understanding« handler om. Er det sådan, at felthospitalet i Holstebro er en del af forstærkningsaftalerne, af host nation support-aftalerne, eller er det ikke en del af forstærkningsaftalerne? Det synes jeg vi mangler et svar på.

Jeg mangler også et klart svar på, om regeringen er villig til at yde anden humanitær bistand end den, der ydes her, f.eks. gennem FN og Røde Kors. Ministeren sagde, at det ikke var udelukket, men jeg vil gerne have et mere positivt tilsagn, for jeg synes ikke, dette er tilstrækkeligt. Jeg synes, det også er væsentligt, at man koncentrerer sig om civile.

Endelig skal jeg spørge – og jeg ved godt, det er lidt i udkanten af det, vi drøfter – om jeg forstod ministeren rigtigt: at der ikke sendes danske F-16 fly til England i de kommende tre uger.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg hæftede mig ved ministerens henvisning til et rygte stammende fra officerer, værnepligtige og stampersonel på Ålborg Flyvestation om, at man på et tidspunkt havde været i færd med at gennemføre briefing om fremsendelse af F-16 fly til Tyrkiet i forbindelse med krisen i Den Persiske Golf. Jeg erindrer mig også mini-

[Pelle Voigt]

sterens meget klare afvisning af dette rygte under valgkampen, noget, som jeg personlig var meget tilfreds med.

Men jeg må sige, at der er to ting, der har roket ved tilfredsheden i denne forbindelse. Den ene er, at ministeren dengang meget klart – jeg vil gerne bede ministeren om at fortælle mig, om jeg husker rigtigt eller forkert – bl.a. afviste dette rygte med det argument, at der absolut ikke var behov for at sende nogen som helst F-16 fly til Tyrkiet, for der var så mange i forvejen, at det var en ganske latterlig tanke. Grunden til min undren er, at vi umiddelbart efter denne diskussion opdagede, at der faktisk forelå NATO-planer om betydelige F-16 flyforstærkninger til Tyrkiet i forbindelse med denne proces. Det strider imod det, som jeg mener at erindre som ministerens offentlige udtalelse, men det kan være, jeg husker forkert. Og for ganske kort tid siden blev vi til vores meget store overraskelse gjort bekendt med en hemmelig aftale om i stedet for at sende fly at sende missiler til fly, hvilket jo principielt i virkeligheden ikke indebærer den helt store forskel.

Derfor er vores tillid til klarheden af de ting, vi får at vide, ikke fuldstændig ubetinget. Vi har f.eks. stadig væk – og det er væsentligt for os i vores argumentation her og vores stillingtagen til lovforslaget – meget svært ved at forstå ministerens skelnen mellem de to slags aftaler, når hospitalet i Holstebro tilsyneladende er omfattet af dem begge. Jeg synes ærlig talt, at det var vanskeligt at forstå ministerens svar; det var ganske sort og uforståeligt for de fleste, tror jeg.

Forsvarsministeren (Enggaard):

For at gøre historien om Tyrkiet færdig:

Hr. Pelle Voigt husker ikke særlig godt. Det, jeg oplyste i sin tid, var, at det forlydende, som blev kolporteret, og som blev stærkt støttet af hr. Pelle Voigt i valgkampens begyndelse, var baseret på, at der havde været et kursusarbejde ved en undervisningsinstitution, hvor man havde forestillet sig at flytte en F-16 enhed til et land, som ikke i forvejen var i besiddelse af F-16 fly. Det var det, jeg kommenterede, og jeg sagde, at netop derfor var det et dårligt rygte at søsætte, idet Tyrkiet i forvejen selv havde mange F-16 fly. Jeg udtalte mig ikke ved den lejlighed om, hvorvidt Tyrkiet ville ønske at have flere, så hr. Pelle Voigt skævvrider sin information om disse ting og argumenterer på det grundlag, og det synes jeg ikke er særlig titalende.

Jeg kan ikke garantere, på hvilket tidspunkt der måtte være danske F-16 fly i England, men som jeg har beskrevet, roterer man fra tid til anden inden for NATO-samarbejdet. Det er en naturlig ting, som har fundet sted i mange år, og hvis noget sådant skulle finde sted, kan det ikke give hr. Pelle Voigt anledning til at drage de konklusioner, som han gør.

Med hensyn til host nation support – jeg beklager udtrykket, som ikke svarer til forretningsordenens krav om det danske, men »værtsnationsstøtte« kunne man vel nærmest kalde det – drejer det sig om, at det arrangement, der skal træffes, den aftale, det aftalesæt, som skal indgås mellem Danmark og USA om driften af et sådant hospital i denne særlige anledning til dette særlige formål, er en ny aftale, som intet har at gøre med den host nation support-aftale, som i øvrigt eksisterer med hensyn til en anden situation og et andet formål.

Jeg har prøvet at udtrykke mig så klart, som jeg kan.

Formanden:

Der står vist ikke engang i forretningsordenen, at man skal tale dansk, men det er jo nok underforstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af titlen, ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, §§ 3–5, ændringsforslag nr. 4 og § 6 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

(Forespørgsel nr. F 6).

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Pia Kjærsgaard (FP) og Tom Behnke (FP) har meddelt mig, at de ønsker til justitsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke ændringer af udlændingeloven agter ministeren at foreslå i indeværende folketingssamling?«

Folketingets næste møde afholdes i dag, torsdag den 17. januar 1991, kl. 17.40 med følgende dagsorden:

(Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 17.31
